

de Deo praedicat eum esse *a sex lateribus vacuum* *عن جهات الست خال* (Amāli vs. 7.) hoc est eum nullum spatium complectitur. Neque minus tempus cadit in Deum supremum, sive praeteritum sit, sive praesens sive futurum, भूतभविष्यवर्तमानः त्रिकालः Schol., id quod per कालादि indicare videtur lectio Cod. B. Aeternum igitur est neque ullo tempore divisum etsi mens humana numen illud innumerabilibus sibi effingere possit formis, sive ut idem loquitur carmen arabicum: وفي الازهان حق كون جزء بلا وصف التجزى — अनुभूतिः = अनुभवः conceptionem significat sive vim divinam, qua se in operibus suis manifestat et tanquam ὁμοῦσιον sese praebebat. Pro साराय in Cod. B. male मानाय scriptum est.

2. Incipit caput de hominum stultitia अज्ञप्रशंसा h. e. *stultorum descriptione*, cuius hic primus versus in Ed. Sr. falso ad librum de amoribus relatus est ut supra vidimus. Queritur poeta de inconstantia mulierum, quae sententia, nisi in omnibus apographis locum suum occuparet, melius sane referenda esset ad caput de mulierum vituperio. Dicit poeta: mulier, quam amo, alium sequitur virum, sed quo minus fruatur illius amore, communis vetat hominum inconstantia, qua aliam vel ille cupit mulierem. Atque hoc illud est distichon ex quo de Bhartriharis vita concludere posse autumant Indi, id quod equidem in observatione tam communi ac lata vix affirmaverim. Videtur potius summam stultitiam hoc versiculo, quo omnibus maledicit, depingere Bhartriharis. Lectionum varietas paucis notanda est: particulam अपि in secundo membro Cod. B. bis ponit; in fine saltem जनो अप्यन्यसक्तः, ut et A. praebebat, contra metrum. In tertia autem versus parte च cum Codd. A. B. legimus pro अपि. — In fine licentia poetica च इमां observanda est.

3. Sententia sane verissima: qui insciens tantum est (केवलं न ज्ञानाति) erudiri potest et multo facilius ille qui rerum iam noscit distinctiones, non tamen facile corrigas eum, qui pauca gloriatur sapientia; cf. vs. 8. Eadem fere κλίμαξ in proverbiiis biblicis saepe observatur inter *כֶּסֶל*, *כִּסְיוֹ* et *לֵץ*. Mendosas huius versiculi lectiones विशेषतः et postea तं नरं iam correxit Lassenius ad *Hitopad.* (in Comment. p. 191.) ubi Bhartriharis sententia legitur p. 129. Postremo dicto convenit fere locus *Hitopad.* p. 75: omnibus rebus remedium esse ac coercendi modum; Brahmanem ipsum vix corrigere posse mali hominis cogitationes: मन्ये दुर्जनचित्रवृत्तिहरणे धातापि भग्नोद्यमः ॥ quibus cf. versum arabicum in Scholiis ad *Haririum* p. 37: *كُلُّ دَاءٍ دَوَاءٌ يَسْتَنْبِطُ لَهُ إِلَّا الْحَمَاقَةَ أَعْيَتْ مِنْ يَدَاوِيهَا*

4. Idem sensus aliis imaginibus illustratus. In singulis vocabulis nulla difficultas, imagines tamen, quae insunt, versione latina vix erant exprimenda: दंष्ट्रांकरु propr. *dentium germen* homericum illud *έρκος ὀδόντων* exprimit; मकरः de quovis monstro marino usurpatur कष-विशेषः Schol.; inutilem igitur institueret laborem qui margaritas extricare vellet ex talis monstri ore, ubi nullo modo inveniuntur; Schol. disertis verbis मणोरभाव addit. Fallitur ergo *Rogierius*, vel in hac imagine poetica, animum Missionarii infestum prodens, dum addit: